THE INSTITUTE FOR ADVANCED STUDIES OF WORLD RELIGIONS

FILM-STRIP NO.

MBB -1972- 36-14

BUDDHIST SANSKRIT MANUSCRIPTS

लैकुञ्चिकावदान

॥ २० ॥ अथ श्रथो कामदीपालः पुनरागत्य तुंग
शाथिमंडपयुपयतिंन स्वाकृतोऽडीति पूटावदन॥ राद कथं तु भिक्षामि पूनन्नन्य स्वाथिमं। न ग्रथ मत्युनृत्यार्थ्याकनेथदहूं वमर्द सि॥ ०॥ क्रिया:
थिंमनालाधक स्वासोवयानि: सुधी:। नृपतिंतं समामक्ष्य पूनर्नवमराथनं॥ नृप नौजे न्ते दं वक्षय थामत्यु नूतनादितं। धक स्वानु मोदनां कृ स्वा:
कनूपधर्मसादनाम॥ पूनासोरगवाचूडा धर्मनाउस्थगामठ। सर्वविद्याधियः धमलाजेधातु कविनायकः॥ सर्वहृ सुगमो नोथमानडिस्तु मूनी
ध्वनः। जिनं सम कर्दन्सर्वसाकोदिनार्थहेतु॥ अवस्थाउम को याने विद्यानेमतिमतिशा॥ रितु रि: अवके: संधे: वाधिसत्वेनृपासकै:॥

भगवान् बुद्धः स्वामी नानासमूपास्थिमानाः आदिमध्यान्तकल्याणं दिदेश धर्ममूलसं ॥ तं हमे दशनामां श्रुत्वा सर्वमसंख भादि नानासत्त्वभक्त
त्यभिक्षायवरत्नवृ वौधिसमधिगताः ॥ तस्मिंश्च समये तत्र श्रावस्त्यां ब्राह्मणोत्तमस्थीः आद्यामसाधनोविहरः सर्वशास्त्रार्थकोविदः ॥ मेताका
ग्रामसाधीनः सुविभ्रमसयविराजः । यशः श्रीसुखसंपद्वीवसुवधनधायमः ॥ सा तार्या ब्राह्मणी कांकां स्वकुलधर्मवारिसीं सतीवा मास्सुरा
जांगी सुयपमयशाधि ॥ सितयार्थयासाद्वैक्रीडं संयति विज्ञानयतानमसा ॥ यथाकामं सर्वं तु क्षामसन्तता ॥ ततस्तु सा ध्विजातेः
सा तार्या रत्नअर्हिंसीसती । कृमात् स्त्रवृद्धगर्भो गौ कूज्ञा मार्यासु वर्धितुकाम ततः सासु मयसूनदानकं दुर्ग महाभिः द्वेवेसु विक्रमा कानमवहा
ऽिमकोद्यियां तत्थिवं ज्ञातस्य स्वकुलकर्मदोषतः । तदिनी पयसारत्नां मातुः कुनाय तावपि ॥ तस्याः सुवामस्थ हस्य स्कर्नीनि दीनदुःखकी ।

वैतक्रोरैकृतिश्चैव तथान्ये च महाजनेषु । सार्द्धं विहरयसम्यक् स्थाधिवर्याप्रकाशयन् ॥ आदिमध्यान्तकल्याणं धर्मोदेशमाचरन्तान् सद्धर्मदे
शनां श्रोतुं सर्वे । गत्यः समागताः ॥ देवा दैत्याश्च गन्धर्वा यक्षाः सिद्धाश्च किन्नराः । कुम्भाण्डा राक्षसाश्चापि नागाश्च गरुडा अपि ॥ विद्याधरा
दयाश्चापि तथाप्सरगणास्तथा । यामिनीनायकाश्चापि यमराजश्च वासिलाः ॥ महर्षयो महाविद्वांसो ब्राह्मणाः क्षत्रियाश्चापि । नागानां राजपुत्रा
श्च वैश्याश्च सचिवाः प्रमहाजनाः ॥ ग्रामाण्यश्च श्रेष्ठिनः गृहाधिपतिनो वणिजस्तथा । सार्थवः शिल्पिनश्चापि सार्थवाहा प्रमहाजनाः ॥ पौरा जानपदाश्चा
पि तथा कार्पटिकादयः । एवमन्येपि सत्त्वास्ते सद्धर्मगुणवाञ्छकाः । सर्वे ते समुपागत्य तं मुनिं प्रणम्य विज्ञान् ॥ तत्र तं संसङ्गमध्यस्थं सर्वेऽपि गन्ध
माल्यादिभिः । कृत्वा प्रदक्षिणमन्यं वं प्रणम्य संपूजयन् ॥ ततस्तस्य मुनेः नत्वा साञ्जलयः समन्ताः सन्तुष्टास्संप्रसन्नस्तु तदुपदेश श्रोतुकामाः ॥ तदासौ २४२

१८

॥ अत्राहं किं करिष्यामि यत्ना पायन्न मम सूनः । दानकायं स्पृष्टा गौः स्नौ विमा नविष्यामि ॥ कन्नायं दानकामा नाम जीवन्ती नामृतं विना ॥ अर्थ स्वयं मन संस्था

यान्तरवमाजं प्रर्दे यत् ॥ गथपिदानकायाव त्वा संवरुणिकी विनः । गावलक्ष्मय वानेनया लयययमिमं सूनाः । कन्नवि स्नाग्धयापतन जीववाः

यं ममात्मजः । गनपथ्य वानेन यालनीमयाद नानूं ॥ ॐ लसीविक्रयनविधा दानकं गंधमादिनं । लेके धीध्याय वानेन स्नाद नंसमया

लयन ॥ गथापि याधि ॐ नासी पास्यसानः प्रय लनः । हक्के नैवं समूहृत्य पवर्द्धिना राव अत्र साने ॥ मनाज्ञामि मदं ह त्यामि लक्ष्मस्के स्यापिनाः

द्विजः । लेकूं विकलं स्नियामनो मस्थ्य यकानयन ॥ गनासी वानकी वोसाः स्वल्य न्दयो स्यपूर्धेवा नायगाक्रमाख्य देवा स्नललदान वृक्षज

वह्नि ॥ वह्न्यामनौ सञ्च क्कापिदानकासी क्ष्यास्थिनः । छदनपूर्वध नेव प्रासाद यं लकनावना ॥ सदा ह्यापनीना त्वा ह्या गोदी नमानसम्ब

ह०

सूतस्याशितकार्थमन्याधात्रीसूपानयत॥तस्याश्रयिद्दिधात्राद्वमस्यकर्मविपाकतः।नाद्विगापयसारक्तामूत्राक्षयिस्कनोनथा॥तस्यावैवाक्ष्म
दृष्टास्कनोनिःश्रीतिमीमथायूत्राशितकाध्वरक्तयाप्यन्याधात्रीसूपानयत॥तस्याश्चापितथरक्तांश्रीगदृष्टोस्कनावृत्तौ।नसैवदात्रकस्यस्वकर्म
दोषविपाकतः॥नथसीत्रा्श्रकध्वमरक्तयानन्यांधात्रीसूपानयत।तेस्याश्चपिस्कनावक्वमरक्तांश्रीगदृष्टिमो॥रक्तयाप्यपानयत्राश्रीयावः २४२
त्रादृष्टामीस्कथा।तास्यामपिवसर्वासांस्कनेष्वकर्दध्वोपयः॥यदातासांवसर्वासांधात्रीषुसूक्ष्मनष्वपि।नानापायविधाने्थकिंचिद्वाना
श्वनत्ययः॥तदासौवाश्मरक्तदृष्टादानकेमेरक्षाकुर्वा।श्रीवकनूक्षरलौस्मातस्ह्मवैवंविधिकेयत॥तायाप्यास्यन्दनाध्वादंयमासिंदानः
कसूतात्रातमात्रस्कनोमाकुर्निदीनश्रीतितारूतं॥सर्वासामपिधात्रासवेषुसूक्ष्मनष्वपि।नानापायविधानेवाकिंचिदयथात्रविधान

नि।तत्त्वस्य रूपाव्रतानूलांप्र दातु भसमर्हसि॥ ॐ स्वार्थिनं सत्पूतस्सत्‌ त्वा सो वा स्कन्दः पिता। करं तत्त्री वा वस्थ्ययमन सं वं व्यविकप

॥अयं मस्वात्मज्ञाय स्मा इर्वश्री इर्ग मस्कन्दिः वर्णैरपि प्रत्येकं यं कदापि नैव तु स्थता॥ गदवं च्छ्रयाग त्वा सो गणेश्च सनत्कुमारप्रव

यः सं व नश्र्न्त्वा व नतु वक्क सत्तनिं॥ म दास्यक्रम गौनूनं यायानि दानूहान्यपिनिः ग्रवनर्ग्यमायापूर्व नपून्यानूत्ता वनः॥ मत स्य क्रम गोः

विघाग्या यवूह प्रसावनः। निः श्रेयस परिशुद्धा त्मा निर्वृतिं समवाप्नुयात्‌॥ ॐ स्वं मनसा ध्यात्वा त्वा स्कन्दः स्नानूमादिमनः मंपूतसमूयामकाः

पूजन एवमराघवन॥ सा पूर्ववत्‌ गवृद्धि यदि म नाव नमनः। स्वस्थ गसागने ॐ नव स्कव र्यं समाचर॥ मप सर्वं समा ध्य पशिशुद्ध ग्रीमगुरु

ः य ध्य राग व नादि। रुं गथा निर्व्यं समाचर॥ पिअनि सम याद्विरुं गुरु त्वा सोदान कामूदा। कर्थनिपिनवो न त्वा स दसानिर्ययोगृह्नानु॥ कमो

ले०

पथेन तत्र गृहस्थपूर्वं यामसार्जनाश्रयाः॥ तस्मिंश्च वसन्त तत्र शिक्षवान्वाकवीवनाः। ततो सत्यात्र ध्यमायितुं याचितुं समुपाविशत॥ दृष्ट्वा ता

समुपायातां गृहस्थस्वविमादिनाः। सदसासमभ्यासम्या याचितुं पात्र शानंदः॥ तत्र भिक्षवः सर्वं पूर्णं पात्र धनाः स्वगताः। पूनोद्विवि

निष्क्रम्य स्वाश्रमं समुपाययुः॥ तथान्यान्समुपायातां पूर्णपात्राति गृहस्थाः पूजाद्विनिगता स्वयं स्वाश्रमं समुपागतान॥ सर्वान्ता

न्यतीन्दृष्ट्वा दानकासी प्रमादिनः। धन्यास्ते गृहस्थाः स्थाने ॐ भिक्षुका गृहं वेश्मनि॥ तथासौ दानकारस्य स्वान्तेव ससमे भूरुः। त २४४

स्ता गत्वा निष्ठा प्रव्रजितुं समिच्छत॥ तत्रासौ पितरौ तत्वा समामन्त्र्य कृताञ्जलिः। प्रव्रज्यार्थं गृहात्तान्विहारं समयावता॥

तातान्वमन्त्र सात्मदंकृध्वा लीलिमिस्वधायतनः। तत्रव्रव्याघ्रवं ध्वस्वा समीक्ष्य सौगतीवनी॥ यदि वा विधनास्मद्दीमयि सत्वमेवाछि

८१

निरुक्तायि निरहंकारास्त्रूपावनः ॥ गथ अन्यत्र गृहस्थाश्रमी यावि स्रा पितुमाद वन् ॥ वन्हस्थायि पितृस्थायि नेत्रहपिंयोक्ता विज्ञानथासोदानक्षा
तिरूसदाथ्यवं रुक्षार्द्धिनः ॥ संसारान्दसमस्तोद्धिस्थानि र्व्हलिंगमनायनः ॥ यक्षगगुमरयंदद्दं सं आनरातपुनायमां विधिज्ञोसर्वसंस्कारनः
गमिन्योपिविविद्याभिनीः ॥ सत्वर्मयूतसानारूप्तठमानः समाधिवृ ॥ सर्वसंभञदानात्त्वसाक्षादर्दत्यदयपी ॥ नकानि [illegible] तुझाला
परित्रृत्रूक्षित्रिमनुतः ॥ आकाशसमविकांगः समसाष्टककीवनः ॥ वासीवस्दनकल्याय्यानिर्द्विकल्यानिनंजनः ॥ अविद्यागह्सीरदोविः
द्याशिक्षाविभन्नदः ॥ प्रतिसंस्थितसमायक्षासारसस्कानिस्पृहः ॥ देवासनमन्नृक्षालांपेथागुकनिवासिना ॥ पूक्षामान्धारिवाः
न्यःस्थक्षवानीवरूवसगमद्दकेसिद्धिनसार्हंगवक्रूटीमहामूनेः ॥ सीमार्जुन्यांसूसीमहक्षसमक्षानीयास्त्रिसिथयत्नात्मनपार्यसः

१०

उक्तवनेनग त्वा विहारे समुपागतम्। तं बुद्धं श्रीघनं नाथं प्राञ्जलीकृत्य निर्मितम्॥ द्वात्रिंशल्लक्षणाभिर्विराजितं च यतिमण्डलैः। व्यामप्रभावि

राजकं सद्धर्मश्रावकं प्रहृतं॥ नत्वा शिरसा भक्त्या समलङ्कृत्य विधीः सौम्यमूर्तिं सुमनसा कायेन वाचा च मनसा जगन्मतम्॥ ततः सो दानकामत्वात् तं मु

नीन्द्रं कृताञ्जलिः। प्रणम्य समुपागत्य संप्रार्थयां समयाचत॥ सर्वज्ञ भगवान् शास्ता त्वमसि नाथ संजय सर्वं वितथ दम्भ मत्सर्यं भवतु कारुण्याद् दस

भगवन्नामिति प्रार्थितं मया त्वा सर्वज्ञ भगवान् सो। तस्यान्तःस्थविशुद्धत्वं दृष्ट्वैवं तं समब्रवीत्॥ यदि वत्स कमादत्तं श्रद्धया स्वयमागतः। श्रद्ध

या ध्यायतं धृत्वात्र सत्कार्यं समाचर॥ इत्यादिष्टं मुनीन्द्रेण सो दत्तन्नितनिर्मितन्। सद्धर्मभाषणमस्मिन् दानकर्मं समयाचत॥ तत्र भिक्षुः

तथागतः सो दानकामः प्रभारतम्। स्वस्थित्वा पात्रधृक् शिक्षुः कायावाचा च नावृतः॥ तथा सो सांघिके सार्धं संघेन सह समाचरन्। वरूपित्व

स्य रूपं यादृक्षानुग्रहं कर्त्तुमर्हथ॥ यदहं मन्दपुण्यात्र सदा क्रूदग्नि दादिनः॥ यूरु पिण्डं स्तुत्वा पि नरःकास्मि कदाचनायदयं गङ्गं च रू
टिसमृद्धतमया॥ तदा त्वयि पिण्डमा स्वाद्य तस्य तं यदि तुष्टिमे॥ तस्मात्संमार्ज्जनं कुर्य्याँ गन्धकूट्यां सदापि च॥ संप्राप्य व्यामयवातनान्यनकेनः
न विक्रतिमा॥ ततत्विहृस्य तं सेपनत्सर्वे पिसोधिकामयि॥ कानूध्य रूपं यादृक्षानुग्रहं कर्त्तुमर्हथा॥ नृतीमी प्राप्नोति मं गतन त्वा सर्वे पि साधिका
४॥ तत्र स्थित्वि क्षिप्रमित्याय तं यमिन्द्रायेनादयेन॥ तथानुप्रर्यमा क्षेमसौ विज्ञ ब्रा स्यनु मोदितः॥ सदा संमृक्षापि तं वरक्षा रूपो ते रास्तुर्वा नल्वे
कस्मि दिने सार्द्दगीत्वक्रूघ्यां समकृतः॥ संमृष्यापि तं पिलंअ वक्ष्यां समृयाविनह॥ तस्मिन्नेव सने गत्र इमानि पूजा मदायति:॥ मिथः
पं वह गीः सार्द्धं जनयदेषु समावनना॥ अस्मात्तं संगगतं रूपं वा तु समृयाचनना॥ अवक्ष्यां वद्धि तूघानविस्तानं समृपाविधतन।

सं०

समाप्दायकाथायवीवनावृगः॥ पिङ्गाक्षादेना ... काकोअवस्थासमूपाविमना। नात्रसमूयाया मं दृष्ट्वैकः समनिर्गृही॥ त्रस्थयासभ्रूयामकाः

पात्रपूर्वस्थिदनंदधी। ननस्कंपात्रसावायस्वात्रभसोससामानष्ट॥ नत्यिहुंसत्रमात्रुकापुतकः पृष्टिमाययोमकोयार्दनस्कस्यसर्वाभ

पीडिर्याघिवा॥ संनर्यिकानिपूस्तानिनूविवानिननंन्दिन। ननष्टसार्दन्नसंवृहजदाक्रिंसमाहितः॥ ध्यानविभीकसंम्यनः सूस्वनेवायना २४३

मयना। सूथासीसूस्यसम्यनः पत्रिपुत्रः छिंत्रभादवान्॥ समधर्मविपाकात्वंदृष्ट्वंससविकयना। सूलपूथ्यालूलधीरमलायायंसूस्वाय

मे॥ यस्वेवाघमकाक्षिः पूर्निताषनिरुप्यना। नथ्यरंसर्वदोयत्रगन्धकूस्थाप्रमार्जनं॥ कानिष्यामिसर्वदावेवंयानितुष्टिस्वाफयोकूमि

निश्चिसानिस्यंवगन्धकूस्थाघमार्जितं॥ शिरसंघोन्यक्षसैवयहायय न्कनाक्रन्तिः रादस्याः कुयमीसर्वविहाय्यनमत्रयन्नयो॥ नत्वाने

११

त्रा दं स्यां निमन्त्रितः ॥ ततः स असौ तथा तस्मिं दिने न्यन निमन्त्रिता ॥ भिक्षवः यंच गतैः सार्द्धं गमा कृष्ण समाचरता ॥ असौ तत्र क्षि कस्य अपि तथ
थि प्रभिसादितः ॥ ततोयं अइयास्तस्य गमन गृहउयावताय दासी गृहिनः तस्य गृहाक्षिकमूपागतः ॥ तदा तस्य गृहे नर्थे कतर मूल्य यत कस्मा
गान्त् कतदन वं गुरुत्वा दृष्ट्वासौ विस्मयान्वितः ॥ कंना केकतर दृष्ट्वं हलमि पथ्वं समतिक्रयता ॥ अयं वकतराज्ञा नाम सूकर्मविपाकतः ॥ ॐ गु
मत्वा वियत्राभस्कत एवं न्यवर्त्तिता तथापि दानमास्य यच्छिन्तराक्षानितो भितः ॥ ध्यानागेन समासीस्व तद्दिनं येतं घयत ॥ ततोसौ तस्यानिः
अरूतप्रयुक्ता संघराजनं ॥ निवृत्य स्वाश्रमं प्राप्य विदानं तमयप्स्वत ॥ दृष्ट्वागं भानिज स्याभि पर्यपृच्छत् कथ्यदनात ॥ किमर्थं नागतस्तत्र
केन वा त्वं विवर्ज्जितः ॥ ॐ भिक्षालिस्तते नैव पनि पृष्टस मापनात ॥ असौ तत्र कश्चिक श्चैवं गंस्थ विनमतापता ॥ स्थविन त्वं विजानीया

स

मत्र भ्याति सूक्ष्मा रदं ध्व स्वासीमा अनीस्वयां॥ गन्धकूट्यां सुसंप्राप्ता निषेदुः सार्द्धं समागताः। तस्मिन्नवसरे गगनसार्द्धं लक्षचिह्नका यानि॥ यावि स्थापि
हुमाराकुंचि हाने समूपावरत्। तदासौ समूयास्हत्य नैन भ्यापि स्तगन नता॥ गन्धकूट्यां सुसं मृष्टं दृष्ट्वैवं गगनं समब्रवीत्। शवनकरावनदीनीसंप्रह
ष्टमभादने॥ यदत्र गन्धकूट्यां भविकाने सं प्र [illegible] कृत। ॐ मित मादि गंधं त्वा सवभ्यानि स्तगा [illegible] वीत्॥ कथमगन्नमन्यत ह्युवक्षमिनमखः २४०
वीत। ॐ स्यादि हृं सदकेनस्त्वा तक्षचिह्नका पिसः॥ गंभ्यारिन स्दनं तत्वा स्वव्रूता कं न्यवदयत्। यदा मया रादकात्र गन्धकूट्यां न मार्जितं॥
गदापितं नभसत्वं कृत्वापि पवित्रु हृत्य। यदा संमृष्ट गन्धत्र गन्धकूट्यां मयानघ॥ विहुपातं सूत त्वं भसदापि दीर्तिमन्यतां। ॐ मितना
दिगंधं त्वा सवभ्यतद्वीसूता॥ एवं गस्थपं स्कलं कंम खेवं गमसाघना॥ यदेवं गद्यस्ह कं दिनथाप्य स्यात्स्हू कोतवभो नत स्वांतेऊ यिष्यामिय

॥तत्पूर्वहिंसिखतिछ्रेख्वासवानधोयिविस्मितः। तसकौशिकमामतञ्पूर्वनेवंसमास्यत्॥ मिथ्र्छदेववितानेखं मायनस्वकलापिवाञ्छद्
गञ्जानयिघ्याभिपितृत्रुयात्रनिमन्त्रितः॥ एवंतस्मेप्रतिज्ञायजन्ममासोनिमन्त्रितः। ङ्यविश्वासनपितृस्वयमेवप्रत्युक्तवान्॥ यथनस्मेप्रति
ज्ञातमानन्दःस्मृतिमानपि। पितृयात्रमूयात्कृतुंविसस्मानससांधिकः॥ ततरूस्याद्दतारिको:पूर्वकर्मविपाकतः। तृतीयेपिदिनेतास्मिं
रकस्ठंदारावतथा॥ तणतन्दःससांधासोविदानसमयागतः। दृष्ट्वाध्मानविसीनंतंसस्मृत्वैनवमत्राषत॥ अथमयस्यतंस्मृतिस्कवक
सीविपाकतः। लक्ष्ययथनत्प्रतिज्ञातंपूर्वयिष्यप्रतिसन्नन॥ ॐमितबाधयित्वैवमानत्कासोपनेकनि। ससांधिकागृहस्ठस्ठगृहानिमन्त्रि:
नययो॥ तत्रशाखंस्वयंतुज्ञातनस्यतत्कास्थिकस्यसः। पिहोयात्रंसमादायविसानप्रत्ययागतः॥ तत्रकौष्टिसमाविश्यगस्मेसकाष्ठिकाय

यस्माद्दंनिवर्त्तितः॥समसकमाविपाकेत्वंक्तिमयाप्रवक्तगं।यदानतमधिप्राप्य तदाकर्त्तिः प्रवर्त्तितः॥ततोद्दंलर्ङ्गयागत्वामिष्ठाद्यवंतिनाः
गत्वा।ॐ॰तिगतादिनं गुरुत्वास्कविनासोदयार्द्दितः॥लक्ष्वंदिकमाध्मस्यपूनर्गवमलाचतं।माविषाकंक्तत्थमत्रपूनर्गवंनिमस्त्रितं॥त्वांपूनश्च प्र
षयिष्यामि गयउत्स्थाय।थस्थितं।ततो न्यस्मिंदिनन्यत्र स्कविनासीसमीधिकः॥गंपूनः समुपाश्रययोगत्तनिमस्त्रितं।गत्वा गतिरूपवक्ष्स
र्वेदानिपूजादयकसाम॥गंमध्यपतिस्कव्यनिषड्मद्रुलोगेन।ततस्कांसमुपासीनान्दृष्ट्वागयतिविषकाः॥प्रादक्षिणक्रमहोवंमस्वार्च्चयः २५८
र्यवस्मयन्।ततमध्यायविष्टस्यसतस्कस्यार्दनायगतः॥तेःयतिविषकेश्वसर्वेविस्मितः यतिविषयः।ततोसक्तविकल्पसोलर्ङ्गयासमलशास्त्रि
गः।निवृत्तसाग्रमगत्वागस्त्रीध्मानसमाधितः॥एवंगस्याधिनीयक्षिरतकर्ध्वदारवलथा॥कर्म॰हि प्रध्मानन्तयत्रस्थानिस्थलंरावत्

तायत्वं पूर्वकर्मविपाकतः। पश्चात्तापरतश्चैव रात्रौ क्षणानि नं कृतं॥ अथ भानिसूनः अपि तस्य संक्रांतिकस्य वै। सर्वमेतत्तु श्रुत्वा लोकं ग्रत्वेप
त्यतमब्रवीत॥ माविषादं कुरुष्व शनिः कामिश्च रुद्र वंसमादि तथा। पितुर्यात्र मदीं तु त्वमायिष्यामि साप्रतं॥ ॐ मिमाम्भेद्यमिकृत्यय याविंत्वा सोनि मन्त्रितं।
पितुर्यात्रं समादाय तस्य कृद्धिं समाययौ॥ तयतस्याहत्वा राजा शनैश्चरः पूर्वकर्मविपाकतः॥ तिनारितावृतं दानं कृद्धिकायाः स्कन्दारावत॥ द्वष्ट्वा तत्कृद्धि
काद्यानं शितारितारतं घनं वलेनाघ्नाटितं कृत्वा दास्यामीति विविक्रयत॥ गत्वा तत्र विसंस्त्यज्य भानिजः सोऽवसेन पिता॥ अद्यानतत्कृद्धिकाः
द्यानमूघाटितुं समाययौ॥ तदा तस्याऽर्द तायत्वं पूर्वकर्मविपाकतः। पितुर्यात्रमथ स्कालुङ्ग सा गलसूत्या विगता॥ ततः भानिसूताद्दृष्ट्वा स्वकृतं मर्याः
त्तु विस्मितं तांश्च नौ नियान्तः नानासहस्रभूत सागरे॥ अद्यानं सद्साकृत्य कृद्धिद्यानं च तत्कृत्स्नं लेनात्वाघाघेतत्वायं तस्यात्र संभूपानयत॥ तदा

नमूपिंडपातंप्रदत्वासनिकाभ्रममूपावनं ॥ द्रष्टासकृद्विकृअसौ पिंडपातं मृयाद्धनं ॥ सान्तामीनिसमृच्छयसनस्तीनमपावनं ॥ न
रौकानांसनस्तीनपिंडपातनिधायनतान्मूर्खादि॥ अधनकर्तुंसनस्तीनमयाविशन् ॥ नदान्यदितिनृयाद्धत्वापिंडंसर्वंप्रराद्धिनं ॥ नद्रष्टासौस
नस्तीनश्वान्त्वेसमतीयन ॥ अहंनापियत्नकृच्छ्रपूर्वकर्मविपाकतः। चतुर्थदिनएवंशकृच्छ्रदारावलथा ॥ कश्चिद्हलिमप्र्यत्वामोमेस्यायत १५२
अद्विमान। अहंपिंडंसमानीयदास्याम्यस्मैमदाकर्मी॥ ध्यसावृद्धिमान्निकृयावित्वापिंडमादधन। अपात्रतस्मस्त्यनत्तनान्तिकमायत्री
॥नदानाश्रेडउपद्रत्वपकर्मोऽत्रयदाधृतं। पिंडपात्रमयादत्वगत्स्वनसिन्नयानयतः ॥ द्रष्टासौत्वृद्धिमान्पिंडंसतोमध्यनियानितं। अपराज्ञा
यमिनिपाक्ताविस्मिनस्वात्रमंयथौ ॥ असौलकृद्विकृअपिद्रष्टावैनतत्रियाजिनः। पंचमादिवसेयावीनथाध्यानव्यसीयत ॥ यतक्लिष्टार्द्रः

र्मप्रक्रमं यच्छ्रुता हुतां। तमसर्वसिमास्थायसर्वान्तः पतिबोधय॥ ॐ मिमेः शिरसिः सर्वैः पतिपृष्टसधर्मगाथाः सर्वाक्षात्मां घिकां वृद्धासमाम
त्रैवमखुवीनं शृद्ध्वशिरवसर्वेयदननपूनाक्रनं। गत्सर्वदर्शयिष्यामियुष्माकं पतिबोधनं॥ एवमाकाश्यं मरापूर्यां गृहस्थाः रक्षकाः गन
ःगस्यस्यार्याभ्युराज्ञा श्रीपत्नाकल्याणाधिनी॥ सासर्वार्थिजनस्याधिपदत्वादानानिसर्वदाकुलधर्मार्शिनरूकीस्वस्वामिनासहानमनं॥ ततः
स्वायन्तः सस्वारूलुमात्युवृत्तगर्द्धिका॥ ततः सासमयस्यूनदानकंकाम्यसूक्तनं॥ तत्राज्ञाभिमर्दं क्रत्वापिनाक्राभिगर्भेः सदा। तस्यकाक्र
ॐ मिस्वामननामेधियंनथकवान॥ नगामातुः प्रयत्नेनसूयवा। नविरमेचनः। ज्ञातुसयनिवृद्धारक्षुदस्कमिवयंकरं॥ ततः कासससा
त्रागतसीजनकास्मृतः। नदासीजननीपूजं घतियात्यगृहवसनं॥ ततःसीदानकपीठामस्त्वनीकृत्कृकंवकः। ज्ञागृहीमयनिष्कान्तः प्रमादीय
स्या

तस्यार्हन्ताप्यवं पूर्वकर्मविपाकतः। मूर्खहानं घनीयुयनिश्चिङं समवर्त्तिभा॥ तद्दृष्ट्वा भानिजम्भसो विस्मितस्तस्य कर्मतः। अमूल्यमांपनिकृत्वा सीवि
र्गं स्वाश्रमं ययौ॥ एवं तस्यार्हतोपि ताता नपि कर्मविपाकतः। षष्टिनानि तथा वारस्तु कृष्ठदानि बन्धनं॥ अथ लक्ष्मिकन्तस्य सौवाय प्यानपि सश्चिभिः
ष्टेन कर्मविपाकत्वेसत्वानां दर्शनाय च॥ तस्मिन्नापूजयित्वा तत्याज मादायनिर्गतः। वृद्धप्रमुखसंघानां पूजयस्त्वाशीर्निषद्यसः॥ अमूना साध्यमह १३०
समेत्य भगवान् कृतः कस्मान्नाथित लक्ष्मनर्हत्वानि दर्शिलिंयनमायया॥ एवं तसांघिकाः सर्वे दृष्ट्वा तं यतिनिर्वृतं। सद्धर्माग्निनारितीर्थस्कन्धमनद्दतंस
मभ्यमयं यतः॥ अथ तच्छिक्षवेः सर्वे दृष्ट्वा तस्य प्रवर्त्तनं॥ विस्मितास्तु गगनंत्वा पे पंक्तिस्थ वृत्तिम॥ तगवान्कानि कर्माणि पूजाननकृतानि ति:
यनायसो गगनं धर्मप्रवक्त्रार्हत्स्वादीनितः॥ तथा सं षष्टिनान्यत्रभूपोपितत्वानिबन्धनं सकमदिवसतस्मादुक्तो वं पतिनिर्वृतः॥ यथानन्तपूनाक

रुपगुप्तार्थं यादीप्ययावन ॥ तर्थिभज्ञनन्यापि यापिछ्छा सोसूना छत्रः । तयखादरि धाम म्वांप्रकू थ्यप्ररयराषम ॥ मनासो ज्ञननीः
निरयबद्धिनानिनिनकनं । कुरु षाधि संदग्धाविसयक्लियमिछ्न ॥ मधायिमनपूज्मसी यापि ४ नसाप्रस्तुः । वच्चनमंच्यमानवकुकुंस
मनस्ंययी ॥ ममामारदवियागभाग्नि दादिमीसो विनमूदन्ना मागुरु त्वाग्निसीस्का नं मस्को निर्यमनूस्मनन ॥ समयाय छग मागुकाम नागवि
मादिना । गनावड्धंरावे यादंमवीयम्ली ध्वनस्तदा ॥ एवं नियमनूस्मृत्वा नाम सौंकृधीः । यङ्यस्तायाग्निसंम कामृनावी विसंमाययौ ॥ मर्त्र
वीवोसमृत्यन्नः कत्यं इःखा । न्येनकमंः । प्रतुस्कार्यनूसंग काव्रस्कःसः ऊनस्ंययौ ॥ मगः याय विदीन त्वामत्य साकसमू ह्ववः । वानास्य स्याम
सोवियपूसज्ञन्मासरत्यनः । मदासो वास्कत्वा विधान्स वींविध्याकपानगः । सर्वं धामयियोमास्यं पूज्ञि मामानि मारावगा ॥ मस्मिन्वससमयमत्र

मनिन्दकः॥ यावकानर्थिनां दृष्ट्वा स्वविक्लं पर्यहृष्यत्‌। काकस्यापि वलिं दातुं नैवाऽसदकदाचनः॥ समागतं सदा अत्रा मर्थिभ्यो दानदायिनीं

दृष्ट्वा नाम सनात्क्रान्तः प्रकृष्टो वमतायत॥ अस्य मामीयमां दानं नासुगतम नाम मा। यदि वदास्य सदानं स्यात्स्य स त्वं पृथग्भव॥ इति पुत्रा

दितं श्रुत्वा मा मासी वमतावता। न स धर्मकृत्स्यास्यन कथं नाददास्यति॥ इति मातादितं श्रुत्वा पुत्रो दानकः कुधीः। पृथक्‌कानग्रे [illegible]

मागनं प्रत्यवासयत्‌॥ तथाप्यसौ वृत्यार्थं न कृत्वा ज्ञार्जनं स्वयं। मद्यार्द्धं ददौ दानं मृत्यार्द्धं स्वयमग्रवा॥ एवं मातार्जनं कृत्वा दत्वैकं कोप्रगी २३।

ष्ठवा। पुत्रासौ मत्तताद्धीर्ष्ट्या मन्वापर्यत्रायत॥ तथापि दानसंतकां दृष्ट्वा माऽजननी मयि प्रवृष्टः कस्मनाकाष्ठदानं वधान्यवप्र्ययत॥ तथ

मातृगृहे काष्ठदानं वधास्वये पुत्रास्या स्मापि विदृष्ट्वासौ त कष्ठ दम काव्ययत्‌॥ तदासौ जननी माता [illegible] पतिकादिना। वृत्युक्ति नासि

मज्जायते ॥ विप्रद्रव्यस्य हर्त्ता च सर्वविद्याक्षयान्वितः ॥ अग्रदाराभिगामी पापिष्ठो ब्राह्मणस्त्वहमस्थिधीः ॥ गवां स्तेये ब्राह्मणस्य हस्तासंस्थानतोनुनावसां का:
ष्ठयसूतगवृद्धगत्वाप्तिवेश्मनेर्घाग्नतः ॥ तत्स्वत्वहयाशक्यास्त्यानवृद्धभागस्यनाप्ते ब्राह्मणागमासाब्रह्मचर्यसमावर्तनं ॥ नगरकृतुस्य
पाकेन पवित्रं ग्रामयाकृतिं ॥ त्रिवर्षस्मनं ब्रह्मकृत्वा मृगानबुद्धाप्तवेश्यो ॥ नगः कर्मविपाकेन हत्यामस्त्र मूत्रागतः ॥ अवज्ञामिदत्त्वा विप्रः
कृतेय्यज्ञायते ॥ सूर्यमवयामिति ब्रह्म सर्वदक्षिणीकानवायनः ॥ मन्यध्वं रिक्रवः सूर्यस्य भगत्वव कर्मो ॥ यजनेन पूनामात्तु नयकानंहगं:
गथ्या ॥ गनास्य षष्ठिनान्यत्र रक्तोदीप्यज्ञायते ॥ यज्ञाननयमरिकाः पात्रंयादनेमर्दितां ॥ गनास्यज्ञानमात्रस्य मारक्तां कीयगापयः ॥
यज्ञानन गथमातुः खनंवाक्षं विसर्जितं ॥ गनायं रासखादित्वानि हृति संभूयावनगृ ॥ यज्ञानेनपूनानत्र कान्ध पैशनगमनः ॥ प्रब्रज्ञा

यामाद्यश्मीमहान्यामिः ॥ प्रत्येकसूगतःपिशुयाविन्वासमृपावनं ॥ तदासौ व्राह्मणः अदृष्ट्वा तं प्रत्येकमुनिं यतिं ॥ मात्सर्यसमूपाक्रान्तः कथयत्ये
वमरावन ॥ रिक्तोकू तः समायासि किं गया तं प्रागिसिनं ॥ तदत्तद्धूमिस्कामिदर्शयस्वमप्रागतः ॥ ॐ नृगिंनार्थिनं कृत्वा प्रत्येकसूगतायि
सः ॥ तस्याऽत्रसमृयास्तत्यापिंडपात्रमदर्शयत ॥ तत्पात्रे सद्सागरस्थं येन विप्रसङ्घिया ॥ दृष्ट्वा तस्मात्प्रतिक्षिप्य पादेनाक्रम्य मर्दितं ॥ ततः प्र
त्येकबुद्धो सौ खेचरो गत्वात्मनः ॥ मौनीकृत्वा स्वयं स्वस्व जिनाश्रमं यावनम् ॥ ततोसौ व्राह्मणः सोडुष्कृत्यापविद्धितोऽप्ययः ॥ वहूदुःखानिस २७२
मुक्त्वामृता वीचिसमाविशत् ॥ तत्रावीचौ प्रविष्टोसौ दुःखानि विविधानि वा भुक्त्वा विकरीरूगी वत्तामकस्य मातवत् ॥ तत्रापि वदनाक्रा
न्तः पश्चात्पापाग्निनापि तः ॥ त्रिंशत्सहस्र वर्षं हत्वा नित्यमयमनूस्मरनू ॥ मनवृद्धानुरागेनक्रमात्याय विभाविमः ॥ कस्यान्ते तनकामूर्खोवानास्य

गथागतं वक्ष्ण मया । एवम् आलयानामेकर्द्ध्यं गुरु साधनं ॥ गुरो न सुगमिया या पापन इनीतिं प्रज्ञता । तस्मात्वपश्यानि संत्यक्ता गुरौ धू सर्व

भावनाप्रज्ञाश्च वाधयि त्वेवं स्थापनीया गुरौ सदा ॥ तत् श्रुत्वा मगतं निखसर्वपापि रावत्वव तू । कमा क्षाधिवनीपूर्य प्राय्य । पाव भिमाश्च चेडु ॥

कृतस्यान विनिर्जित्य सम्बोधि समवाप्नुया ॥ ०॥ इति नाथमुखेन समाख्यातं स्तुतायिनं ॥ जना आसीन्नृपतीनाम प्राप्य तनकतस पार्षदः । सं

कृकिकावदानम् एत दिदं मुनि ताथिनं । यथा वानुमोदना कृत्वा नृपश्च किं भवेय किल ॥ ते सर्वपापनी मुक्ताः शुद्धात्मानः शुभानया

। सूपिनं सत्सु खं शुद्धा सींप्रयान्ति सुखावतीं ॥ ॥ ०॥ इति कृकिकावदानं समाप्तं ॥ २१ ॥ ॥ अथ लक्ष्मीकाम दीपा

ते श्रीगुमन्य स्तुतायिनं । उपगुप्तं नत्वा पूर्णवमतोपरमा ॥ सदक्षिणाश्रु मिष्टा मिपूनन्य स्तुताथिनां । तद्यथा गुरुना स्वाख्यातं तथा दक्षं श्च महसि ॥ ०॥

सै०
सम्लनं धृत्वा ब्रह्मचर्यं प्रचारिणां ।। मनोजसमुद्यागस्य स्वाख्यामि मम श्रमसनोपवच्यासीवनं प्राप्य साक्षादर्हत्वमापन्नवान ।। एवं कर्मफलान्यत्र सीः
सान्न सर्वज्ञ कथ्वः। स्वरवक्र स्वारिरुंजनः ष अभिषूज्यमानिकेव ।। यथास्ययेवा क्षरः क्षारि कृत्प्रव ध्यार्दहव क्रियाकर्मग्णमूच्यगनेवं ममगः कर्मसद
दत्तां ।। यनेवं यत्कृतकर्म मनेवं उच्चमरुत्तां अनुष्ठकं क्षीयमनेव कर्म क्वापि कदाचन ।। नाग्निरिदङ्कन्नकर्म क्षिमनादकनयि ।। वायू
शिःशुष्यमनेव क्षीयगनवरक्षमिषु ।। अन्यथापि सर्वनेव कर्मदृशिकथं चनातुस्या निर्गुरवदान्येवक स्मानिःखदानिहि ।। यानि मिश्रानि २०३
कर्माणि यानि मिश्रयदानि वाय स्थेवयत्कृतं कर्म न स्थेवरः समाप्नुयात् ।। ॐ निहितिरिक्त वामत्वा कस्ताधि मिश्रि मानिवा । यस्का सदानुरा
क्षेवयनि न धांसूरव क्किशिः ।। ॐ स्वादिरमुनी त्रुस गुत्वामरिक्त वापिवासस्य भवमिनि कृत्वा स्वासंवनियत्तुरसस्वा ।। ॐ गिम गुनूत्वादिषु